

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA (UE) 2019/1754 A CONSILIULUI

din 7 octombrie 2019

privind aderarea Uniunii Europene la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 coroborat cu articolul 218 alineatul (6) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere acordul Parlamentului European,

întrucât:

- (1) Acordul de la Lisabona privind protecția și înregistrarea internațională a denumirilor de origine din 31 octombrie 1958 („Acordul de la Lisabona”) a creat o uniune specială („Uniunea specială”) în cadrul Uniunii pentru Protecția Proprietății Industriale care a fost instituită prin Convenția pentru protecția proprietății industriale semnată la Paris, la 20 martie 1883 („Convenția de la Paris”). Conform clauzelor Acordului de la Lisabona, părțile contractante se angajează să protejeze, pe teritoriile lor, denumirile de origine ale produselor celorlalte țări din cadrul Uniunii speciale, care sunt recunoscute și protejate ca atare în țara de origine și care sunt înregistrate la Biroul Internațional al Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (OMPI), cu excepția cazului în care părțile respective declară în termen de un an de la primirea notificării unei astfel de înregistrări că nu pot asigura protecția respectivă.
- (2) Șapte state membre sunt părți ale Acordului de la Lisabona, și anume Bulgaria (din 1975), Republica Cehă (din 1993), Franța (din 1966), Italia (din 1968), Ungaria (din 1967), Portugalia (din 1966) și Slovacia (din 1993). Alte trei state membre au semnat, dar nu au ratificat Acordul de la Lisabona, și anume Grecia, Spania și România. Uniunea în sine nu este parte la Acordul de la Lisabona, întrucât acesta prevede faptul că numai statele pot adera la acesta.
- (3) La 20 mai 2015 a fost adoptat Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice („Actul de la Geneva”), care a revizuit Acordul de la Lisabona. În special, Actul de la Geneva lărgeste domeniul de aplicare al Uniunii speciale pentru a extinde protecția denumirilor de origine ale produselor la toate indicațiile geografice în sensul Acordului Organizației Mondiale a Comerțului privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală. Actul de la Geneva este compatibil cu respectivul acord și cu legislația relevantă a Uniunii privind protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice pentru produse agricole și permite organizațiilor interguvernamentale să devină părți contractante la acesta.
- (4) Uniunea are competență exclusivă pentru domeniile vizate de Actul de la Geneva. Acest fapt a fost confirmat în hotărârea Curții de Justiție din 25 octombrie 2017 în cauza C-389/15 ⁽¹⁾, care a clarificat că proiectul de Acord de la Lisabona revizuit, care a fost ulterior adoptat ca „Actul de la Geneva”, este destinat în mod esențial facilitării și reglementării schimburilor comerciale dintre Uniune și statele terțe care sunt părți contractante la Acordul de la Lisabona și are efecte directe și imediate asupra acestor schimburi. Prin urmare, negocierile legate de Actul de la Geneva sunt în competența exclusivă a Uniunii în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (e) din TFUE, întrucât acestea s-au aflat în domeniul politicii comerciale comune prevăzute la articolul 207 alineatul (1) din TFUE, în special în ceea ce privește aspectele comerciale ale proprietății intelectuale.

⁽¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 25 octombrie 2017, Comisia/Consiliul, C-389/15, ECLI:EU:C:2017:798.

- (5) În ceea ce privește anumite produse agricole, Uniunea a stabilit sisteme uniforme și cuprinzătoare de protecție a indicațiilor geografice pentru vinuri (1970), băuturi spirtoase (1989), vinuri aromatizate (1991) și alte produse agricole și produse alimentare (1992). Pe baza competenței exclusive a Uniunii în temeiul articolului 3 din TFUE, statele membre nu ar trebui să aibă sisteme naționale de protecție pentru a proteja denumirile de origine și indicațiile geografice agricole din țări terțe membre ale Uniunii speciale. Cu toate acestea, întrucât nu este parte contractantă la Actul de la Geneva, Uniunea nu poate prezenta denumiri de origine și indicații geografice agricole înregistrate la nivelul Uniunii în scopul protejării în cadrul Uniunii speciale și nici nu poate proteja denumirile de origine și indicațiile geografice ale țărilor terțe membre pe baza sistemelor de protecție instituite de Uniune în conformitate cu Actul de la Geneva.
- (6) Pentru ca Uniunea să își poată exercita în mod adecvat competența exclusivă pentru domeniile vizate de Actul de la Geneva și atribuțiile sale în contextul sistemelor cuprinzătoare de protecție a denumirilor de origine și a indicațiilor geografice agricole, Uniunea ar trebui să adere la Actul de la Geneva și să devină parte contractantă la acesta.
- (7) Aderarea Uniunii la Actul de la Geneva se realizează în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care prevede protecția proprietății intelectuale.
- (8) Uniunea ar trebui să se străduiască să regularizeze problema drepturilor sale de vot în Adunarea Uniunii speciale a Actului de la Geneva, pentru a-și asigura participarea efectivă la procedurile de luare a deciziilor, având în vedere articolul 22 alineatul (4) litera (b) punctul (ii) din Actul de la Geneva. Este prin urmare oportun ca statele membre care doresc să facă acest lucru să fie de asemenea autorizate să ratifice Actul de la Geneva sau să adere la acesta, după caz, împreună cu Uniunea, în interesul Uniunii.
- (9) În același timp, acest lucru va permite garantarea continuității drepturilor care decurg din calitatea de membru al Uniunii speciale, calitate deținută în prezent de șapte state membre.
- (10) Ratificarea sau aderarea de către statele membre ar trebui însă să respecte pe deplin competența exclusivă a Uniunii, iar Uniunea ar trebui să rămână responsabilă pentru garantarea exercitării drepturilor și a îndeplinirii obligațiilor Uniunii și ale statelor membre în temeiul Actului de la Geneva.
- (11) În cadrul Uniunii speciale, Uniunea și acele state membre care au ratificat Actul de la Geneva sau au aderat la acesta sunt reprezentate de Comisie în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Aderarea Uniunii Europene la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice („Actul de la Geneva”) se aprobă în numele Uniunii.

Textul Actului de la Geneva este atașat la prezenta decizie.

Articolul 2

Președintele Consiliului desemnează persoana împuternicită să depună, în numele Uniunii, instrumentul de aderare prevăzut la articolul 28 alineatul (2) punctul (ii) din Actul de la Geneva pentru a exprima consimțământul Uniunii de a-și asuma obligații în temeiul Actului de la Geneva, precum și să formuleze declarația și notificarea atașate la instrumentul de aderare în conformitate cu articolul 5 din prezenta decizie.

Articolul 3

Statele membre care doresc să facă acest lucru sunt autorizate să ratifice Actul de la Geneva sau să adere la acesta, după caz, împreună cu Uniunea, în interesul Uniunii și cu respectarea deplină a competenței exclusive a acesteia.

Articolul 4

(1) În cadrul Uniunii speciale, Uniunea și toate statele membre care ratifică Actul de la Geneva sau aderă la acesta în temeiul articolului 3 din prezenta decizie sunt reprezentate de Comisie în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din TUE. Uniunea este responsabilă de garantarea exercitării drepturilor și a îndeplinirii obligațiilor Uniunii și ale statelor membre care ratifică Actul de la Geneva sau aderă la acesta în temeiul articolului 3 din prezenta decizie.

Comisia transmite toate notificările necesare în temeiul Actului de la Geneva, în numele Uniunii și al statelor membre respective.

În special, Comisia este desemnată drept autoritate competentă, în sensul articolului 3 din Actul de la Geneva, fiind responsabilă de administrarea Actului de la Geneva pe teritoriul Uniunii și de comunicările cu Biroul Internațional al OMPI în temeiul Actului de la Geneva și al Regulamentului comun asociat Acordului de la Lisabona și Actului de la Geneva al Acordului de la Lisabona („Regulamentul comun”).

(2) Uniunea votează în cadrul Adunării Uniunii speciale, iar statele membre care au ratificat Actul de la Geneva sau au aderat la acesta nu își exercită dreptul de vot.

Articolul 5

În conformitate cu articolul 29 alineatul (4) din Actul de la Geneva, o declarație atașată la instrumentul de aderare specifică prelungirea cu un an a termenului menționat la articolul 15 alineatul (1) din Actul de la Geneva și a perioadelor indicate la articolul 17 din Actul de la Geneva, în conformitate cu procedurile specificate în Regulamentul comun.

În conformitate cu articolul 5 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul comun, o notificare adresată directorului general al OMPI atașată la instrumentul de aderare specifică cerința potrivit căreia, în cazul protejării unei denumiri de origine sau indicații geografice înregistrate pe teritoriul Uniunii, cererea indică, pe lângă datele obligatorii stabilite la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul comun, date specifice referitoare, în cazul unei denumiri de origine, la calitatea sau caracteristicile bunului și legătura acestuia cu mediul geografic al zonei geografice de producție și, în cazul unei indicații geografice, la calitatea, reputația sau altă caracteristică a bunului și legătura acestuia cu zona geografică de origine.

Articolul 6

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 7 octombrie 2019.

Pentru Consiliu

Președintele

A.-M. HENRIKSSON
